

die in September 11. zijn veertigjarig jubileum als arts beleefde, welke gebeurtenis wegens droevige familie-omstandigheden toen niet feestelijk gevierd kon worden. Deze feestelijke herdenking heeft nu den 2den December 11. plaats gehad, zooals wij ook in ons nummer van 10 December in het kort vermeld hebben. De groote verdiensten van den jubilaris rechtvaardigen het echter, dat wij nog even iets uitvoeriger op hem en zijn feest terugkomen. Niet alleen als praktizeerend geneesheer heeft hij veel gedaan voor zijn patiënten, ook zijn ambtgenooten is hij steeds ten voorbeeld geweest en heeft een deel van zijn tijd voor hen besteed, als lid van het hoofdbestuur onzer Maatschappij, terwijl ook het ondersteuningsfonds dier Maatschappij, waarvan hij vele jaren bestuurslid is geweest, steeds een warm voorstander in hem gevonden heeft. Eindelijk was het de koepokinenting, waarmede hij zich in het bijzonder bemoeide. Op zijn feest werd hem dan ook als voorzitter van het genootschap tot bevordering der koepokinenting een album aangeboden, terwijl hem door een aantal patiënten een enveloppe met inhoud werd geschonken, aan welken inhoud door hem zelf nog nader een bestemming mag worden gegeven. Den volgenden dag werd hem door vele vrienden en ambtgenooten een feestmaaltijd aangeboden.

Ons ondersteuningsfonds. — Door de deelnemers aan den maaltijd van 3 December, ter eere van het 40 jarig jubilé van dr. S. J. HALBERTSMA, werd f 400.— bijeengebracht ten voordeele van het ondersteuningsfonds. Voorts ontving het fonds van dr. G. J. G. MINDEROP te Rotterdam, die reeds vroeger van zijn ingenomenheid krachtig deed blijken, wederom de kapitale gift van f 500.—

Onze welgemeende hulde!

Redactie.

Nederlandsche vereeniging tegen vallende ziekte. — Het jaarverslag over 1909 is verschenen. Het bevat een verslag van de algemeene vergadering, waaruit blijkt dat ook aan deze vereeniging de nervus rerum ontbreekt om de vleugels flink uit te slaan. Voorts de verslagen over het gasthuis der vereeniging en de poliklinieken. Aan de polikliniek te Amsterdam werden 4039 consulten verleend. Er werden 278 patiënten voor de eerste maal onderzocht. Zooveel mogelijk werd getracht door geregeld polikliniekbezoek de verpleging van een aantal lijdens in hun huiselijke omgeving mogelijk te maken. Aan de polikliniek te 's-Gravenhage werden 480 consulten verleend en werd een eerste onderzoek ingesteld bij 51 lijdens; van hen bleken 21 aan epilepsie te lijden. In het gasthuis te Amsterdam, Overtoom 365, waren op 1 Januari 1909 aanwezig 13 lijdens; er werden 83 opgenomen, zoodat 96 verpleegd werden met 5055 verpleegdagen. De kosten per verpleegdag bedroegen f 1.75, tegen f 1.70 in 1908, f 1.62 in 1907 en f 1.44 in 1906. In 1909 werden 68 lijdens aan genuïne epilepsie ontslagen; van dezen zijn 18 zoover genezen, dat zij verder zonder z.g. ontladingen zijn gebleven. Rekent men van de 68 ontslagenen 20 af, van wie geen inlichtingen werden verkregen, dan blijkt dus dat ongeveer 39 pCt. der lijdens vrij van ontladingen zijn gebleven. Het verslag eindigt met een ernstig woord van dr. MUSKENS naar aanleiding van het feit, dat zooveel lijdens, voor wie opnemng nuttig zou zijn, niet opgenomen kunnen worden, omdat het verpleeggeld niet kan voldaan worden of omdat zij te lang moeten wachten, aangezien de ruimte te gering is. Meermalen gaat op die wijze het gunstige oogenblik voor behandeling ongebruikt voorbij en zijn de lijdens, als zij na lang wachten opge-